

"Laat ons ..."

De woorden "Laat ons ..." komen regelmatig in het Nieuwe Testament voor. Grammaticaal gezien, is het een zogenaamde 'aanvoegende wijs'. Hiermee wordt een wens, aanwijzing of aansporing uitgedrukt. In het Nederlands kennen we dit ook, bijvoorbeeld: "Het ga u goed!", "Leve de koningin!". In de Bijbel is het dikwijls een oproep om ergens gehoor aan te geven, om iets te doen of te laten; niet omdat het moét, maar omdat het tot eer van God strekt. Het is geen wet, maar een aanbeveling, omdat wij door en onder de genade van God leven.

Hier volgen nu enkele Bijbelse voorbeelden.

1) **Rom.14:19:**

"Zo dan laat ons najagen, hetgeen tot den vrede, en hetgeen tot de stichting onder elkander dient."

Dit wordt tot gelovigen onderling gezegd. Wij, die reeds vrede met God hebben, streven ernaar om in vrede met elkaar om te gaan, opdat de vrede van Christus in onze harten zou heersen. Onder de Korinthiërs kwam helaas het tegengestelde voor (nijd, twist en tweedracht). Wij zouden ons beijveren om de enigheid des Geestes te bewaren door de band des vredes. Ef. 4:1-3:

- 1 Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in den Heere, dat gij wandelt waardiglijk der roeping, met welke gij geroepen zijt;
- 2 Met alle ootmoedigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, verdragende elkander in liefde;
- 3 U benaarstigende te behouden de enigheid des Geestes door den band des vredes.

De Here Jezus zei tot Zijn discipelen (Mark. 9:50):

"Het zout is goed; maar indien het zout onzout wordt, waarmede zult gij dat smakelijk maken? Hebt zout in uzelf, en houdt vrede onder elkander."

"Houdt vrede onder elkander", maar ook: "Hebt zout in uzelf". Deze horen bij elkaar. "Zout" is een beeld van (de werking van) Gods Woord in ons leven (smaakgevend, reinigend). De Heilige Geest leidt ons in het Woord der Waarheid. Paulus schrijft Gal. 5:25:

"Indien wij door den Geest leven, zo laat ons ook door den Geest wandelen"

"Vrede" is een vrucht van de Geest (Gal. 5:22).

Een ander woord voor 'stichting' (Rom. 14:19) is 'opbouw'. Rom. 15:2 zegt:

"Dat dan een iegelijk van ons zijn naaste behage ten goede, tot stichting."

Dat is alles, wat tot opbouw van de Gemeente en de medegelovigen strekt. Dit wordt vanuit liefde gedaan, want de liefde sticht (1Kor. 8:1).

2) **2Kor. 7:1:**

"Dewijl wij dan deze beloften hebben, geliefden, laat ons onszelven reinigen van alle besmetting des vleses en des geestes, voleindigende de heiligmaking in de vreze Gods".

In de voorafgaande verzen krijgen we het advies om geen juk met de ongelovigen te dragen, omdat er geen gemeenschappelijke band bestaat. 2Kor. 6:14-18:

14 Trekt niet een ander juk aan met de ongelovigen; want wat mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis?

15 En wat samenstemming heeft Christus met Belial, of wat deel heeft de gelovige met den ongelovige?

16 Of wat samenvoeging heeft de tempel Gods met de afgoden? Want gij zijt de tempel des levenden Gods; gelijkerwijs God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder hen wandelen; en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mij een Volk zijn.

17 Daarom gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik zal ulieden aannemen.

18 En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere, de Almachtige.

God is onze Vader. Wij zijn zonen en dochteren van Hem. Daarom zouden wij onszelf rein bewaren van de besmettingen der wereld. Hoe? Er staat: "in de vreze Gods" (7:1). D.w.z.: door God te vrezen, voleindigen we de heiligmaking, die de Heer in ons leven wil bewerken; door middel van Zijn Woord en Geest. Geen wereldgelijkvormigheid, maar verandering van ons gemoed (ons denken) door de wil van God te leren kennen en te beproeven. Rom. 12:2:

"En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij."

3) **Hebr. 12:28:**

"Daarom, alzo wij een onbewegelijk Koninkrijk ontvangen, laat ons de genade vast houden, door dewelke wij welbehagelijk Gode mogen dienen, met eerbied en godvruchtigheid."

Hier vinden we de oproep om te blijven bij de genade. Dat is hét kenmerk van het nieuwe verbond. Genade staat tegenover de wet. Niet door de werken der wet, maar door het geloof zijn we voor God aangenaam. Door geloof in de werking van Gods genade, kunnen we Hem leren te dienen. Paulus schrijft aan Titus (Tit. 2:11,12):

11 Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen.

12 En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld;

4) **Gal. 6:9,10:**

"Doch laat ons, goed doende, niet vertragen; want te zijner tijd zullen wij maaien, zo wij niet verslappen. Zo dan, terwijl wij tijd hebben, laat ons goed doen aan allen, maar meest aan de huisgenoten des geloofs."

Het goede doen betreft uiteraard dat, wat in Gods ogen goed is; wat overeenkomt met Zijn wil, Zijn Woord en heilsplan. Wanneer we daarin volharden en getrouw zijn, zullen we in de toekomst het eeuwige leven maaien (oogsten). Dan wordt er aan het reeds (door geloof in Christus) ontvangen eeuwige leven, loon toegevoegd. Dit wordt bepaald bij de rechterstoel van Christus. 2Kor. 5:10:

"Want wij allen moeten geopenbaard worden voor den rechterstoel van Christus, opdat een iegelijk wegdrage, hetgeen door het lichaam geschiedt, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad."

Als we de tijd en gelegenheid hebben om het goede te doen, zouden we ons daarvoor inspannen. Dit is gericht op allen (alle mensen), maar vooral op de medegelovigen (de huisgenoten des geloofs) en bestemd tot Gods eer. De apostel Johannes schrijft daar ook over. 1Joh. 4:7:

"Geliefden! Laat ons elkander liefhebben, want de liefde is uit God; en een iegelijk, die liefheeft, is uit God geboren, en kent God;"

en in 1Joh. 3:18 schrijft hij:

"Mijn kinderkens, laat ons niet liefhebben met den woorde, noch met de tong, maar met de daad en waarheid."

Hebr. 10:24 vermeldt:

"En laat ons op elkander acht nemen tot opscherping der liefde en der goede werken".

Dat wil zeggen: elkander opwekken om getrouw te zijn in de liefde voor de Heer en voor de broeders. Dit komt tot uitdrukking in goede werken, die de Heer door Zijn Geest en Woord in ons bewerkt. Onze arbeid in de Heer zal nooit ijdel (zinloos) blijken te zijn, want Hij zal het straks op Zijn waarde schatten en ons daarvoor met heerlijkheid kronen.

5) **Hebr. 13:15:**

"Laat ons dan door Hem altijd Gode opofferen een offerande des lofs, dat is de vrucht der lippen die Zijn Naam belijden."

Dit omvat het zingen en spreken tot Gods eer met onze mond. Wanneer we ons ervan bewust zijn, dat de geloofszekerheden ons deel geworden zijn door het heilswerk van onze Here Jezus Christus, dan zullen we God daarvoor willen danken, loven en prijzen. Hij gaf Zijn Zoon tot onze redding. Hij stelde de Zoon als onze Hogepriester, Die

voor ons bidt en voor ons zorgt. Bovendien hebben wij een zékere toekomstverwachting. Onze hoop is verankerd in Christus. Hebr. 10:23 zegt:

"Laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop vasthouden, want Die het be-loofd heeft, is getrouw".

Gods beloften zijn in Christus ja en amen! Ze zijn volkomen wààr en betrouwbaar, omdat onze God getrouw is aan Zijn Woord. Daarom: Verblijdt u in de Heere te allen tijde (Fil. 4:4).

6) **Hebr. 4:16:**

"Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd."

Vers 14 en 15 beschrijven, dat wij een grote Hogepriester hebben:

14 Dewijl wij dan een groten Hogepriester hebben, Die door de hemelen door-gegaan is, namelijk Jezus, den Zoon van God, zo laat ons deze belijdenis vasthouden.

15 Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde.

De Here Jezus, de Zoon van God, kan medelijden hebben met onze zwakheden, want Hij is eveneens verzocht geweest, doch zonder zonde. Christus zit op de troon der genade in de hemel. Tot Hem mogen wij ons met vrijmoedigheid wenden; door het ge-loof. Hij zal Zich over ons ontfermen en genade schenken. Wie op Hem vertrouwt, biedt Hij hulp, wanneer dat nodig is (ter bekwamer tijd). Hij kan, degenen, die ver-zocht worden, te hulp komen, omdat Hijzelf ook verzocht geweest is. Hebr. 2:17,18:

17 Waarom Hij in alles den broederen moest gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn, in de dingen, die bij God te doen waren, om de zonden des volks te verzoenen.

18 Want in hetgeen Hij Zelf, verzocht zijnde, geleden heeft, kan Hij dengenen, die verzocht worden, te hulp komen.

Op Hem kunnen wij bouwen, zonder beschaamd te worden.

Nog enkele andere voorbeelden:

- * Laat ons afleggen de werken der duisternis en aandoen de wapenen des lichts (Rom. 13:12).
- * Laat ons als in de dag eerlijk (eervol) wandelen ... (Rom. 13:13).
- * Laat ons niet zijn zoekers van ijdele eer, elkander tergende, elkander benijden-de (Gal. 5:26).
- * Laat ons niet slapen ... maar laat ons waken en nuchter zijn (1Thess. 5:6,8).
- * Laat ons deze belijdenis vasthouden: Jezus, als onze grote Hogepriester (Hebr. 4:14).

- * Laat ons toegaan met een waarachtig hart tot de grote Priester (Hebr. 10:21,22)
- * Laat ons tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, Zijn smaadheid dragende (Hbr. 13:13).

7) **Hebr. 12:1:**

"Daarom dan ook, alzo wij zo groot een wolk der getuigen rondom ons hebben liggende, laat ons afleggen allen last, en de zonde, die ons lichtelijk omringt, en laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is;"

De oudtestamentische getuigen van Hebr.11 hebben alle gemeen, dat zij **door het geloof** geleefd hebben. Zij zijn ons ten voorbeeld gesteld. Wij wandelen eveneens door geloof; niet door aanschouwen (2Kor. 5:7). Het tegenspreken van de zondaren (ongelovigen, ontrouwen) zou ons niet verhinderen, om met lijdzaamheid (volharding) onze voorgestelde loopbaan te gaan. Het gaat daarbij om de strijd des geloofs, het vasthouden aan de Waarheid, het trouw blijven aan de Heer en Zijn Woord; ongeacht de eventuele gevolgen, die dat met zich mee kan brengen.

Gelukkig staan wij daarin niet alleen. We mogen zien op Jezus, de overste Leidsman en Vol-einder des geloofs (Hebr. 12:2). Hij zag op de Hem voorgestelde vreugde en is inmiddels aan Gods rechterhand gezeten; op de troon. Onze Heer zal ons niet begeven noch verlaten, conform Zijn belofte. Wij zien ook op de heerlijkheid, die ons wacht en gaan voort in Zijn kracht.